

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ประสิทธิภาพของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้า
โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเชียงใหม่ของ จังหวัดเชียงราย

ผู้เขียน นางพัชรารวรรณ ปัญญาวงศ์

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

อาจารย์ ดร.วราวุธ กิตติสัมพันธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพชรสุนีย์ ทั้งเจริญกุล อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การรักษาด้วยยาในผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้าเป็นวิธีการรักษาที่สำคัญและการไม่ร่วมมือในการรักษาจะทำให้เกิดอาการกลับเป็นซ้ำซึ่งต้องอาศัยการนำแนวปฏิบัติทางคลินิกในการส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้ามาใช้เพื่อให้การดูแลที่เป็นมาตรฐานและได้ผลลัพธ์ที่ดี การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้า แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเชียงใหม่ของ จังหวัดเชียงราย กลุ่มตัวอย่างมี 2 กลุ่มคือ 1) บุคลากรสุขภาพผู้ใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก จำนวน 5 คน และ 2) ผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้า จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้า และเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลคือ 1) แบบวัดความร่วมมือในการใช้ยา 2) แบบวัดความพึงพอใจของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้าและความพึงพอใจของบุคลากรสุขภาพผู้ใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกและ 3) แบบบันทึกการมาตรวจตามนัดและแบบบันทึกการกลับมารักษาซ้ำด้วยอาการกำเริบจากการขาดยา การศึกษาอิงกรอบการใช้แนวปฏิบัติของสภาวิชาชีพด้านสุขภาพและการแพทย์แห่งชาติประเทศออสเตรเลีย (NHMRC, 1999) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า

1. หลังจากที่ใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก ร้อยละ 90 ของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้าที่ได้รับการดูแลตามแนวปฏิบัติ มีความร่วมมือในการรักษาด้วยยาดี
2. ผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้ามาตรวจตามนัดทุกคน (100%)
3. หลังจากที่ใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก ไม่มีผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้ากลับมารักษาซ้ำ
4. ร้อยละ 85 ของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้ามีความพึงพอใจต่อการได้รับการดูแลตามแนวปฏิบัติทางคลินิกในระดับมาก
5. บุคลากรสุขภาพผู้ใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกมีความพึงพอใจระดับมาก ในการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า การใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกดังกล่าวทำให้ผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้าให้ความร่วมมือในการรักษาด้วยยาดี และมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในหน่วยงานจึงควรใช้อย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการพยาบาลในการดูแลผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้าต่อไป

Independent Study Title Effectiveness of Implementing Clinical Practice Guidelines for Promoting Medication Adherence Among Persons with Major Depressive Disorders, Chiang Khong Crown Prince Hospital, Chiang Rai Province

Author Mrs. Phatcharawan Panyawong

Degree Master of Nursing Science (Mental Health and Psychiatric Nursing)

Independent Study Advisory Committee

Lecturer Dr. Voranut Kitsumban

Advisor

Assistant Professor Dr. Petsunee Thungjaraenkul Co-advisor

ABSTRACT

Medication is a treatment regimen for people with major depressive disorders, and non adherence to the medication is a significant contributing factor for relapse. Implementing clinical practice guidelines (CGPs) for promoting medication adherence among persons with major depressive disorders is crucial practice in order to enhance the standardized care and achieve better standardized care outcomes. This study aimed to explore the effectiveness of implementing CPGs for promoting medication adherence among persons with major depressive disorders, outpatient department, Chiang Khong Crown Prince hospital, Chiang Rai Province. The study sample included two groups: 1) five health personnel who used CPGs and 2) twenty persons with major depressive disorders. The research instrument was the CPGs for promoting medication adherence among persons with major depressive disorders. The instruments for data collection consisted of 1) medication adherence questionnaire, 2) the satisfaction questionnaire of persons with major depressive disorders and CPGs user's satisfaction on implementing clinical practice guidelines, and 3) the record form of follow up and relapse. The study was based on the implementing CPGs

framework of Australian National Health and Medical Research Council (NHMRC, 1999). Data were analyzed using descriptive statistics.

The results of this study revealed that:

1. After implementing the CPGs, 90% of the persons with major depressive disorders receiving care based on the CPGs had medication adherence at a good level.
2. All persons with major depressive disorders came for follow-up (100%).
3. After implementing the CPGs, no one relapsed.
4. Eighty five percent of the persons with major depressive disorders were satisfied with the service based on the CPGs at a high level.
5. All CPGs users were highly satisfied with implementing CPGs.

The findings confirm that implementation of CPGs for promoting medication adherence of persons with major depressive disorders could improve their medication adherence and is feasible for use in this hospital. Therefore, these guidelines should be implemented continuously in the unit so as to improve quality of care for persons with major depressive disorders.